Ч. 166 (13.711). Львів, вівторок 26. червня 1934. Poxztowa oplata oplacono ryczaltem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Могутня жіноча манїфестація.

Перший день Українського Жіночого Конґресу.

Святочний вигляд міста. — Зразковий лад.

Станиславів, 23. червня 1934.

Через opак знижкового поїзду, який мав відвезти членів конґресу до Станиславова у пятницю пополудні, початок конґресу мусіли пересунути на кілька годин пізніше. В суботу 23-го врaнці відбулися тільки два Богослуження, одно в годині 8-ій, друге в год. 10-ій. Само відкриття Конґресу заповіджено на год. 3. попол. і воно відбулось майже без опізнення.

Вже на довго перед год. 3-ою вулицями Станиславова, що вели до салі „Сокола“, плила хвиля святочно прибраного жіноцтва. Не тільки ці вулиці, але все місто мало святочний вигляд; все воно стояло під знаком українського жіночого свята.

Саля „Сокола“ прибрана вінками у зелені і майже точно в год. 3-ій виповнюється публикою. Саля окремими надписами поділена на ті території, яку репрезентують поодинокі делеґатки: Полісся, Холмщина, Волинь, Закарпаття, Вел. Україна, Еміґрація, Канада, Зл. Держави, Бесарабія, Буковина. Порядок зразковий. Делеґатки, гості, представники преси — всі з окремими відзнаками легко віднаходять свої місця. Бальконові льожі призначені для представників духовенства, політичних партій, центральних і місцевих установ. У одній льожі сиділи оба місцеві епископи Хомишин і Лятишевський; поруч представники УНДО: д-р Загайкевич, пос. С. Хруцький, д-р Л. Макарушка, пос. Яворський і Лисий, сен. Павликовський від кооперації, від „Рідної Школи“ — голова Галущинський, від „Просвіти“ голова В. Брик, від „Сіль. Господаря“ інж. Палій і ін.

ВИБІР ПРЕЗИДІЇ.

Цікаве враження, коли одним поглядом охопити салю: поруч елеґантних дам, у сукнях останньої моди — селянки у мальовничих народніх одягах, побіч паризьких капелюхів скромні, білі або колірові селянські хустки.

Відкриває збори голова Ділового Комітету п. *Макарушкова*, витаючи теплим словом запрошених гостей, представників Церкви, делеґатів, усіх зібраних і пропонує президію Конґресу, до якої входять:

Мілена Рудницька, голова; 1-а заступниця: *З. Мірна*, 2-а заст. *Левицька*; члени Президії: *Павликовська*, *Рублева*, *О. Шепаровичева*, секретарки: *Садовська*, *Гургульова*, *М. Янович*, *С. Мельникова*.

Після цього приходить до вибору почесної президії. На голову входить п-і М. Рудницька під гучні оплески цілої салі: *С. Русову*, від Жіночого Союзу Зл. Держав входить до її Президії п. *Солодка*, від Канади — п. *Романчич*, від Волині — *Багриніська*, від Підкарпаття — *Станькова*, від Буковини — *Герасимович*, від Союзу Українських Еміґранток — *Ганна Чикаленко*, від Союзу У. Ж. у Румунії — п. *Виноградник*, від Полісся — п. *Горбачева*, від першого сільського кружка, заснованого перед 30-ти роками в Тишківцях — селянка *Анна Грималюк* (цей вибір саля зустрічає бурхливими оплесками), від співробітниць першого Жіночого Альманаху — п. *Пачева*, *Кийлевська* і *Ціпановська*, від 1-го жіночого товариства у Станиславові — *Гайдайська*, *Кушнірева* і *Мардировичева*.

Технічний секретаріят складають *Гарасимчак-Крушельницька*, *О. Зазнякова* і *М. Мельниківна*.

Голова зборів передає слово пані *Рублевій*, якій припадає честь привитати Конґрес іменем Станиславівської Філії „Союзу Українок“, що стала господинею цього жіночого свята.

ПРОГРАМОВА ПРОМОВА Й УСТНІ ПРИВІТИ.

Після цього виголосила голова „Союзу Українок“ п. *Мілена Рудницька* довгий годинний реферат про сучасне міжнародне становище завдання українського жіноцтва. Реферат цей, виголошений красномовно, був одночасно програмовою промовою всього зїзду і засовував головні ідеї, в імя яких Конґрес скликали; в ясній, загальнодоступній формі давав він загальний огляд політичних подій у звязку з проблемами жіночого руху, зупиняючись на своєрідних прикметах цього руху в нас. (Частину цього реферату видрукуємо окремо.)

Після цього прийшли привіти. Їх було так багато, всі вони були такі живі й цікаві, що легко записати їх усіх і помістити у тому першому справозданні, що попаде до часопису безпосередньо перед його виходом. Тому покищо обмежуємося тільки до загальних фактів.

Від еміґранток із Наддніпрянщини промовляла наша відома, заслужена діячка п. *С. Русова*, тепло, палко, безпосередньо захоплюючи авдиторію. Після неї від Буковини витала Конґрес п-і *Герасимович*, від Підкарпаття п-і *Левицька*, від Зл. Держав п. *Солодка*, від Канади п. *Романчич*, від Волині п. *Багриніська*, від Полісся п. *Горбачева*, від Холмщини п. *Малюкова*, від Бесарабії п. *Чернухівна*.

ДЕЛЕҐАТКА СВІТОВОЇ МІЖНАРОДНЬОЇ ЖІНОЧОЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

В окрему манїфестацію перемінюється виступ делеґатки Світової Міжнародньої Жіночої Орґанізації англійки п. *Шінненкс*, яка передає особистий привіт Конґресові від президентки світової жіночої орґанізації міс Корбет Ешбі і від англійської Ліґи Миру і Свободи. У незвичайно теплих словах бажає вона українському жіноцтву, щоби воно в мирі і свободі могло вести своє життя і працю.

Після цього йдуть привіти від представників ріжних наших установ.

ЧИСЛЕННІ ПРИВІТИ.

Від Української Парляментарної Репрезентації і УНДО промовляв посол *В. Загайкевич*, від „Просвіти“ голова Т-ва д-р *Б. Брик*, від Союзу Українських Кооператив сен. *Ю. Павликовський*, від „Рідної Школи“ голова Н. *Галущинський*, від „Сільського Господаря“ дир. *Палій*, від білоруського громадянства посол *Еремич* по білоруському. Ця промова представника братського нам народу зробила велике враження.

Президія повідомила збори про коротку відпочинкову перерву. Після перерви п. **О. Шепаровичева** відчитує важніші письменні привіти з закордону, а саме від Жіночої Ліґи Миру й Свободи з Відня та Праги, від Жіночого Фінляндського Т-ва, від Німецького Жіночого Т-ва у Празі, від леді Астор, посолки до англійського парляменту, від німецьких письменниць Ельзи Фробеніюс і Кемп, від Жіночого Голяндського Т-ва, від Жіночої Народньої Ради з Праги, від Союзу Чужинних Журналістів із Берліна, від Литовсько-української Ради з Ковна, від Жіночого Т-ва з Осльо, від Жіночої Секції поневолених Москвою народів у Стамбулі й інших.

Після цього йдуть привіти від Ольги Кобилянської, Уляни Кравченко, Іванни Остерман (одинока досі в живих основниця і видилова першого жіночого Т-ва), О. Лотоцької зі Спол. Держав, Українського Робітничого Т-ва у Відні, Жіночої Помочі в Ню-Йорку, Жіночої Громади з Канади, Жіночої Секції „Просвіти“ в Арґентині, Союзу Українок з Бофалло і багато інших.

Після цього довгого ряду привіту з усіх кінців світа, присутні затверджують правильник Конґресу і вибирають дві комісії: орґанізаційну і резолюційну.

З огляду на пізню пору (7-а вечір) і концерт, що мав відбутись за півтора години, дальші реферати відкладено на другий день засідання.

На вечірній концерт усі білети були вже заздалегідь випродані. Концерт вийшов якнайкраще.

Уряд УССР у Київі.

24. червня уряд Рад. України перенісся з Харкова до Київа. „Ізвестія“ та „Правда“ при тій нагоді пишуть про невдачні пляни авантюристів, від балтійських баронів до англ. льордів і нац. контрреволюції, яка протиставить Київ Харкову. „Ізв.“ кінчать: „Рад. Україна буде рости та цвісти наперекір старанням ворогів“. „Правда“ додає: „Перенесення столиці до Київа свідчить про величезну силу СССР і про рішучу контракцію, з якою стрінуться всі „пани“, які ще не зрозуміли, що Україна це нероздільна частина великого СССР“.

—o—

Хто буде міністром внутрішніх справ.

Премієр Козловський задержить теку міністра внутрішніх справ іще 10—14 днів, доки не видадуть усіх розпорядків про концентраційні табори. Зачувати, що міністром внутрішніх справ буде теперішній міністер суспільної опіки Пацьорковський. Згадують теж як кандидата на становище міністра внутр. справ Рачкевича, що був уже міністром вн. справ у кабінеті Влад. Ґрабського.

—o—

Відібрали дебіт.

Польське м-ство внутрішних справ відібрало дебіт праському щоденникові „Право Ліду“ (орган чеських соціялістів). Заборона ця є в звязку зі статтею в цьому щоденнику про пок. міністра Перацького.

—o—

Мусоліні запрошує Дольфуса?

БЕРЛІН, ПАТ. Нім. Інф. Бюро повідомляє з Відня, що в тамошніх дипльоматичних колах кажуть, нібито Дольфус дістав запрошення від Мусолінія. Дольфус при кінці липня приїде до Річоне та стрінеться із Мусолінієм.

—o—

Кріваві заворушення у Франції.

ПАРИЖ, 24. 6. ПАТ. Вчора знову були заворушення на провінції. В Льорієн на відчит голови орґанізації „Кроа де Фе“, Де ля Рока, комуністи та соціялісти відповіли манїфестацією. Поліція старалася виперти манїфестантів із відч. салі. Манїфестантів відперли щойно завдяки шаржі кінноти. Було багато ранених. Юрба обкидала поліцію камінням. До поважніших заворушень прийшло на бульварі Жореса. Тут юрба хвилину була паном положення. Вогнева сторожа старалася розігнати демонстрантів сильною струєю води, та демонстранти перетяли гумові вужі. Поліція та жандармерія перевела шаржу. Багато ранених відвезли до шпиталю. Манїфестанти дісталися до кіна, де йшов відчит Де ля Рока, та знищили уладження. Вуличні бійки тревали до пізної ночі. Ранених є 100 осіб, арештували 150 осіб. Також в Анзен були демонстрації з нагоди 200-ровини відкриття покладів вугля. Юрба старалася перервати свято, щоби відбути віче. Поліцію обкидали камінням, кріслами і т. д. Опівночі настав у місті спокій. Поліція арештувала кільканацять осіб.

Після десятиліття праці.

Центросоюз і його організація кооперативного закупу і збуту.

I.

Перед нами звідомлення з діяльности Центросоюзу за рік 1933, формат чвірки, 40 сторін із переднім словом голови Надзірної Ради посла Остапа Луцького. Це звідомлення треба би розглядати не як звичайний річний звіт, бо не тільки покінчився рахунковий період, але саме в цьому місяці кінчиться теж перше десятиліття праці Центросоюзу, як осередні сільської кооперативної торговлі і кооперативного виробництва. Але на жаль циферний матеріял звідомлення, що сягає по кінець 1933 року не ілюструє повністю цієї праці, хочби за 9 і пів року (в 1929 р. зрівнання біляносового року року з календарним). Майже ніде не находимо зіставлень, що далиб нам можливість збагнути еволюційну суть, розвиткову постепенність поодиноких секторів Центросоюзу, а тільки те може дати справжній образ пройденого шляху, тим більше цікавого, що закінченого десятилітним етапом. Та думаємо, що розгадаємо причину того: у перших роках ті сектори оформлювались, відділи реорганізувались, через те підшукати циферну традицію не дуже то легко. Зрештою маємо враження, що Центросоюз не думає призначатись уже тепер до якогось ювилею, оголошуючи тільки звичайні загальні збори без святочних прикметників.

II.

Те, що Центросоюз дістав при народинах невеличке крижмо, бо всього 1846 зол. і з тим почав життєву дорогу і те, що на 31. XII. 1933 виказує вже 346.513.26 зол. власного капіталу вистарчає, аби доказати, що виріс він на поважну інституцію, а побіжний навіть перегляд обсягу його діяльности примушує признати йому широке громадське значіння. І тому ми вважаємо доцільним познайомити бодай коротко ширший загал нашого громадянства з цифрами і фактами, що їх приносить згадане звідомлення, призначене для кооператорів, зокрема для делегатів XXXIII. Заг. Зборів Центросоюзу.

У звітовому році обєднував Центросоюз 146 членів (з того 29 чинних Окр. Союзів), які знову обєднували 1837 кооператив для загального закупу і збуту. Всю його діяльність можна поділити на 1) **посередницько-торговельну**, якій служили відділи: споживчий, сільсько-господарський і нафтовий та роздільня і на 2) **виробничу діяльність**, що дотичить фабрикації мила і електричних батерій та навивання ниток.

Обороти **„споживчого відділу"** подані за весь час від 1924-25 року і з них бачимо, як зростав цей відділ до 1930. року і як падала покупна сила нашого села внаслідок кризи, а разом з тим слабшав розмах посередництва Ц. С. у продажі споживчих артикулів. Коли цифри вартости оборотів не зовсім віддзеркалюють цієї ситуації (плавкість цін), то доповнені кількостевими оборотами не залишають сумнівів, що наш сільський ринок збіднів дуже міцно. І що гірше: ця павперизація з року на рік глибшає. Для приміру (їх у звідомленні більше): Продаж цукру 1929 р. 200 ваг., 1932 — 56 ваг., 1933 — 47 ваг.; продаж сірників 1929 р. 1.300 скринь, 1932 р. — 712 скринь, 1933 р. 614*) скр.

У деяких артикулах цей спадок консумції ще різкіше зарисовується. І так продаж солонини впала з 30 ваґонів у 1929 на 1/3 вагону у 1933 році, смалець з 13 вагонів на 1.000 кг. і т. д. і т. д.

Споживчий відділ затруднював 2 урядовців, а з еволюції методів його праці слід підкреслити ще більше ніж досі чисте (що так скажемо) посередництво, тобто спрямовування товару з джерела закупу просто до членів без маґазинування його в себе. Ця тенденція замітна теж у збуті й інших артикулів, а спрямована є на подешевіння товару.

Скаля діяльности **сіль.-господарського відділу** куди ширша ніж споживчого. Входять туди: 1) достава сіль.-госп. потреб, 2) збут рослинних продуктів, 3) експорт і збут яєць 4) збут живини, 5) продаж галянтерії і врешті 6) продаж будівельного, опалового й іншого матеріялу.

Рямці газетної статті не позволяють нам докладніше приглянутись дуже ріжнородній і направду широкій діяльности, що її виявив згаданий вище відділ хочби в останньому році та відповідно її насвітлити. Туди входить така преважна для нашого господарського життя ділянка, як збут сіль.-господарських продуктів, з ріжними можливостями, дотеперішними досягненнями, передбаченими і непередбаченими перешкодами, тощо. Проте бодай коротенько згадаємо те, що найбільше суттеве і замітне.

В доставі сіль.-госп. потреб — як каже звідомлення — найбільше заломився оборот **господарськими машинами**. Він впав майже до нулі. І тому треба привитати щасливу думку оснування при кооперативах **машинових стацій**, яка зродилась зі слушного переконання, що хліборобська культура не сміє падати так, як падає покупна сила нашого села. Навіть таке потрібне для хлібороба приладдя, як коси і серпи не міг збути Ц. С. у такій бодай кількости як у 1932 р. (кіс на 2.078, а серпів на 544 штуки менше) не згадуючи про рік 1930, коли то продав він кіс 21.500 штук.

Збут **штучних погноїв** піднісся в порівнанні з 1932 р. (1144 тон замість 476) завдяки тому, що їх ціни достосовуються вже до низьких цін збіжжа і також не менше завдяки переконуючій праці наших агрономів. Попит за **добірним насінням** збіжжа майже зовсім упав, зате з року на рік росте попит за насінням добірних пашних ростин. Причина: повільний перехід із збіжевої господарки до інших ділянок, як годівля живини і молочарство (також до садівництва, городництва і насінництва). Загально добірного насіння продано у звітовому році на 29.5 проц. менше ніж у 1932 році.

Попит на **галянтерію** збільшився навіть у вартостевих оборотах, хоч ціни падали, а старі запаси випродував Ц. С., часто нижче коштів закупна. В порівнанні до 1932 р., збільшився збут галянтерії вартостево на 1.3 проц. (у глобальних цифрах з 348.093.17 у 1932 р. на 348.548.92 у 1933 р.), а кількостево на близько 20 проц.

Для закінчення збутової діяльности в посередньому напрямі слід згадати ще окремий **відділ посередництва** з підвідділами: вуглевим, будівельним, скіряним, мануфактурним, залізним, паперово-шкільної галянтерії й інших товарів, що їх Ц. С. диспонував безпосередньо до відборців. Деякі з тих підвідділів працюють уже зовсім справно, деякі треба ще доцільніше розбудувати, поборюючи ріжні трудноші. Спадок оборотів цього відділу в порівнанні до поп. року є невеличкий, бо всього 5 проц. (з 711.992.55 на 677.176.60 зол.), а спричинений головно застоєм в оборотах вугілля, бляхи та дрібного заліза. Ціло-вагонових достав доконано у таких артикулах: вапно, вугілля, дахівки, цвяхи, цегла, цемент бляха іт. і. Маючи на увазі подешевіння тих артикулів, можемо вважати, що оборот кількостево у відділі посередництва радше піднісся. Найтяжче було з бранжою мануфактури і заліза.

Збут сіль.-господарських продуктів і власне виробництво Центросоюзу заслугують на те, аби їм теж дещо ближче придивитись. Але це залишити мусимо до чергової статті.

В. Н—вич.

*) В другому місці подано 615 скринь у 1933 році.

Президент Масарик про Совіти.

Прага, червень 1934.

Ще 1922. р. написав президент Масарик меморіял, званий „Европа й Америка в допомогу Росії" та розіслав його приватно і довірочно союзним урядам. Досі було невідоме ширшим кругам і щойно недільне „Чеське Слово" з приводу визнання СССР Чехословаччиною, принесло витяг основних думок цього меморіялу. „Чеське Слово" подає теж головні мотиви, чому воно містить його саме тепер. Це — мовляв — тому, що тепер у Чехословаччині знову відсвіжується штучно спомини на фантастичні пляни протибольшевицької інтервенції та голоситься, що ця інтервенція могла мати успіх, а тому Масариків погляд на Совітську Росію стає знову актуальним. Актуальність його збільшується ще й тим — каже далі „Чеське Слово", — що саме тепер прийшло до унормалізування відносин між ЧСР і СССР.

Але послухаймо, що каже президент Масарик. Росія (так Масарик називає в меморіялі СССР) звертається за допомогою проти голоду і ця допомога є тепер конечна, але цим ще Росії не поможеться. Голод є лише частиною упадку Росії. Америка й Европа мусять рішитися на допомогу органічну і загальну. Голод потреває в Росії ще довго і цей факт вимагає від нас співділання з російською владою. Це приведе до деякого зближення, і хоча ця допомога обмежується лише на економічне поле, то вона при цьому відкриє теж приступ і до інших питань, головнож політичних.

Росія потребує не лише матеріяльної допомоги, але і культурної, моральної та духової. Як давніше так і тепер Росія мусить довозити не лиш товарі, але теж людей та ідеї. Війна і революція поставила старе питання европеїзації Росії в нові форми.

В Европі при оцінці Росії приймається часто однобоко т. зв. економічний матеріял, але лікувати Росію тільки економічно і фінансово годі. І царизм діставав від Европи товарі і гроші, а завалився — Европа не спасе Росії і не спасе її лише хлібом і грішми. Спасення Росії лежить у самій тільки Росії, в російському народі. Европа може Росії лиш помагати.

Дійсно актуальним під нинішню пору є те, що 1922 р. говорив президент Масарик про умовини для порозуміння зі СССР і його визнання.

Що торкається питання визнання СССР — каже Масарик — то треба сказати, що вже самі балачки зі совітською Росією є визнанням де факто і на початок такі балачки, якщо вони будуть з обох сторін льояльні, вистарчають.

Европейські держави можуть жадати від Росії, щоби вона покинула пропаґанду й аґітацію. Росія вже, здається, сама переконана, що ця пропаґанда не помагає ані їй самій, ані комуністичним партіям поза кордонами Росії. Коли з Росією навяжеться нормальні торговельні і культурні взаємини, то обі сторони будуть себе спільно контролювати. Москва відступить від пропаганди, а европейські держави покинуть інтервенційні пляни. Таким чином після деякого часу можна буде вирішити питання, чи треба, чи можна московський уряд визнати теж де юре. На думку Масарика таке визнання має менше значіння для большевизму в Росії, ніж звичайно думається. Більший вплив мало би таке визнання на комунізм поза Росією, але і цей вплив був би лиш переходовий. „Комунізм, що жадає визнання від некомунізму та від поборюваного капіталізму це взагалі дивний комунізм. Як довго большевики осуджують демократизм, парляментаризм та еволюційний соціялізм, то европейські держави можуть дати Москві лише таке визнання, яке не заключає в собі визнання управнености большевицького режиму.

Европейські держави мають право жадати від Росії, аби населенню Росії (розумій СССР — М—н.) була забезпечена свобода. Без цієї свободи не можна буде европейцям в Росії договоритися з росіянами. Большевики (комуністи) репрезентують чейже лиш малу частину населення СССР, а всі інші партії, вся публична опінія є там здушена. Причиною цього явища є з одного боку фанатична віра в абсолютність большевизму і комунізму, а з другого страх перед критикою. Але без критики і свободи Росія не спасеться. Китайський мур перед Европою треба розвалити, а в Росії мусять дістати повну свободу думки всі одиниці, всі партії та всі організації. Це не є політичне домагання, це є в інтересі самої Росії. Большевизм проголосив таку саму ексклюзивність та боротьбу цілому західному світові й його культурі, як перед століттями азійські держави, коли те починалися навязувати перші взаємини з ними. Ця ексклюзивність є саме тою найбільшою перешкодою правильних взаємин світа з Росією. Якщо має прийти до цих взаємин, то большевизм мусить признати засади толеранції і свободи засади визнані і практиковані у цілому світі.

Комунізм є наукою, большевизм методою, а цю методу, що виявляє себе в т. зв. диктатурі пролетаріяту, треба схарактеризувати як несвободу, продовження царизму і його абсолютизму. Якщо росіяни хочуть мати комуністич-

ний режім на свій спосіб, то це їх справа, але несвобода, абсолютизм і нелюдське винищуван- ня життя це вже справа людськости і людства. І відси жадання свободи. Чому большевики звертаються до Америки й Европи за допомо- гою проти голоду? Щоби захоронити людське життя? Таким самим правом, з таких самих людських мотивів жадаємо від большевиків, щоби респектували свободу і життя своїх влас- них громадян.

Читаючи ці слова през. Масарика, а разом з цим освідомлюючи собі всі ті страхіття, які тепер переживає ССР, а головнож Радянська Україна, ми дійсно мусимо признати слушність „Чеському Сл.", що ті думки, які висказав ве- ликий мислитель ще перед 12 роками і нині не втратили нічого зі своєї актуальности. Але ми ще запитаємо разом з цим: Чи вже сповнилися всі ті вимоги, що їх у своєму меморіялі поставив до большевиків великий чеський гуманіст і чи вже під цим оглядом не було ніякої перешкоди для визнання большевиків де юре і то з боку цеї держави, яка так високо ставить гасла сво- боди, толеранції і демократії і їх дійсно у себе проводить в життя і респектує? Чи може мо- тиви, які привели Чехословаччину до визнання Совітів були ще сильніші, ніж кличі гуманно- сти і демократії?

М—н.

По широкому світі.

— Сини перського шаха, 8, 9 і 11-літній по дорозі до Льозани переїздили через Варшаву.

— До Польщі приїхав ген. Дебене, член найвищої военної ради, заступник Веґана. Має поробити зміни в польсько-фр. умові з 1921 р. та застосувати її до теперішніх умовин.

— 23. червня, як у роковини підписання Версайського трактату в Берліні прапори опу- стили були до половини машту.

— Присуд Вальдемараса на 12 літ тюрми став правосильний, бо Вальдемарас не вніс ка- сації. Тому, що сказав, що не вибере собі спосо- бу праці в тюрмі, пристосували до нього звичай- ний тюремний правильник.

— У пристані Антіля збунтувалася залога, 12 людей, канонірки „Куба". Вислали військо для здавлення бунту.

— Інтернували свояка віцеканцлера Папена та одного з його найближчих політ. співробітни- ків. Зробило це на Папені сильне враження, що виявилося в його промові в університеті в Мар- бурґу.

— До Білгороду приїхав французький міні- стер закордонних справ Барту.

——o——

НОВИНКИ

— **Пані! Ціле окруження зверне на вас увагу, коли навчитеся підносити ефект вашої краси.** Ні краса, ні молодість не є тревалі, коли їх ли- шите без опіки. Косметичні поради зміцнять вашу красу. **Всіх тайн косметики довідаєтесь з косметичного підручника пані Заклинської. Дістати можна по зниженій ціні 4 зол. на Жіно- чому Конґресі, або у Матвійчука, Львів, Домі- ніканська 4 ІІІ.** 1729 2-2

— **З оселі в Старяві.** З незалежних від орґані- заторів причин, **1-у оселю** (для дівчат) отво- риться аж 1-го липня ц. р. Треватиме вона до 24. липня. Зголошення до цієї оселі вже замкне- ні Вільних є лише кілька резервових місць. **ІІ-га оселя** (для дітей до 14 літ) почнеться аж 25. липня і треватиме до 16. VIII. Опікуном її стає проф. ґімн. Теодор Поліха з Перемишля. Зголошення до неї посилати або на адресу проф. Т. П. Перемишль, Траугута 7, або Львів, Сикстуська 29, електр. крамн. ЕКО. — **Комісія Осель УКТОД.**

— **Іспит зрілости у філії державної ґімназії** з українською мовою навчання у Львові відбув- ся у днях 19., 20. і 21. червня ц. р. під проводом управителя о. д-ра Залеського Михайла. До іспиту зрілости допущено 25 кандидатів. Іспит зрілости зложили: Гак Богдан, Билень Михай- ло, Долгий Олександер, Филипович Осип, Гала- па Вас., Горачук Богдан, Яворовський Василь, Юзич Володимир, Катамай Богдан, Кіцай Ро- ман, Клюфас Маркіян, Квасниця Микола, Лі- шинський Володимир, Максимів Степан, Макси- мович Степан, Манацький Осип, Процюк Сте- пан, Сахман Теодор, Шаран Ярослав, Шуст Я- рослав, Тилявський Милослав і Жизнецький Юліян.

Ще не дійшло до того, щоби Франція панувала над усією Европою.

Зміни в уряді?

БЕРЛІН, ПАТ. Підчас маніфестації, що її уладили нац.-соціялісти з нагоди „Святоіван- ської Ночі" в Берліні мін. Ґебельс у промові сказав, що нац. соц. уряд опертий на масах на- роду не боїться акції невдоволених. У нім. го- сподарстві вже тепер є мир праці. Нарід увіль- нився від песимізму. Німеччина визволилася з гнету міжнародного капіталу. Ніякий уряд не зрозумів так добре, як теперішній, що мир здобути можуть лише сильні, а не боягузи. Ні- меччина мусить домагатися або розброєння інших держав до рівня німецького озброєння, або щоби Німеччині признали зброю для охо- рони кордонів. Минули часи, коли народи мож- на було ділити на побідників і побіджених. Ба- лачки Гітлера з Муосоліні́ем принесли більші у- спіхи ніж усі досі міжнародні конференції. „Ми мали відвагу — сказав міністер — гово- рити з відповідальними держ. мужами інших народів про найважніші справи, які непоко- ять Німеччину та ті народи. Не дійшло ще до того, щоби Франція панувала над усією Евро- пою — ми ще також живемо!"

——o——

Б. цісар Вільгельм цеї зими вернеться до Німеччини.

„Дейли Геральд" помістив допис спец. до- писувача, який дістав вістки від особи, дуже близької до окруження бувш. цісаря Вільгель- ма в Дорні. Особа ця впевняє, що бувш. цісар Вільгельм уже цеї зими вернеться в Німеччи- ну. Райсхвера вже тепер, мовляв, приготовляє проклямації військової диктатури в Німеччи- ні. Тоді то Папен став би канцлером, Нойрат далі був би міністром закордонних справ. Но- вий уряд поробив би зараз старання для пово- роту Німеччини до Женеви. Франція та Анґлія не запротестували би проти реставрації, бо то- ді оконечно зліквідувалася би небезпека з бо- ку нац. соціялістів.

Польський комітет польсько-чеського пресового порозуміння припинив діяльність.

У звязку зі статтею в „Право Ліду" про мін. Перацького виконуючий виділ журналіс- тів Польщі на засіданні 23. червня ухвалив, що польський комітет при польсько-чеському пре- совому порозумінні припинює свою діяльність.

——o——

Заборонять носити партійні однострої.

Польське м-ство внутр. справ і м-ство справедливости розглядає проект розпорядку про заборону носити однострої та однострой- еві сорочки організаціям, яких статут не перед- бачує таких одностроїв. Розпорядок заборо- нюватиме держ. владі затверджувати всякі від- знаки, жетони і т. д. введені орган.заціями. За безправне вживання одностроїв чи відзнак, незатверджених владою, каратимуть.

——o——

— **Матура в українській ґімназії в Кремянці.** 19. червня ц. р. закінчилися матуральні іспити в кремянецькій українській ґімназії. Всіх учнів VIII. кл. було 16 осіб. Не допущено до іспитів 2, самі відмовились 2. До іспитів приступило 10 учнів. При письменних іспитах перепало 2. Дістали матуру 10 осіб: 1) Балацький Іван; 2) Боярчуківна Тетяна; 3) Веремчуківна Тетяна; 4) Жиглевичівна Зінаїда; 5) Кіричуківна Аполі- нарія; 6) Мінчуківна Марія; 7) Середюк Макар; 8) Скакальський Іван.

— **Велика розправа ОУН в Станиславові.** У вівторок, 26. червня перед судом присяглих у Станиславові починається розправа проти 16 у- країнців, обвинувачених у плянованому нападі на держ. касу в Надвірній. Арештовані в слід- стві заперечили будьтоби плянували напад на касу, а вибралися до Надвірни в краєзнавчій прогульці. До розправи покликали ок. 100 свідків.

— **Присуд у „луцькому процесі".** У Тернопо- лі закінчився т. зв. луцький процес обвинуваче- них у комунізмі. На основі вердикту трибуналу засудили 12 обвинувачених на кару від 8 до 1 року вязниці з позбавленням горожанських прав на 3—8 літ. Слідчий арешт (деякі сиділи вже по 3 роки) врахували всім засудженим.

— **Мороз — 17. червня.** В мин. неділю Ко- сівщину нахлинула хвиля морозу, яка в деяких селах, як от у Гриняві, Грамітній, Перехреснім і інших знищила зовсім бараболю, кукурудзу й іншу городовину. Наморозь стояла на полях до пізного ранку, а коли зважити, що в цих селах ще й сьогодні голодують, мороз наробив вели- ких шкід.

— **Замість для шпиталю — для себе.** В теле- фонічній будці в каварні у Львові арештували Миколу Гаврищка (вул. Лазаря 12). При ньому найшли збіркову листу на український шпиталь у Львові. Гаврищко телефонував до ріжних лю- дей, представлявся як священик, що збирає дат- ки на шпиталь. Коли дана особа обіцяла даток, Гаврищко повідомляв, що посилає возного з ли- стою, а потім сам ішов за ґрішми. Натягнув так ріжних людей на 1000 зол. Слідчий виділ взиває пошкодованих, щоби зголосили свої домагання.

— **Львівська хроніка.** У маґістратському ліску на Персенківці повісився 50-літній Микола Ко- цур (Кармеліцька 6), бувший крамар. Причина: незавидне матеріяльне положення. — Земельно- му власникові з Олешева Вит. Оскерковi кра- вецький робітник Бехтвехтер украв два 500-зо- лотівки зі штанів, що дістав до перепрасування. — У Пасажі Гавсмана Теодор Іванишин сказав зем. власникові з Лопатина Габр. Сухиставові, що йому пустилася кров із носа. Подав навіть йому зеркальце. Кров Сухоставові не пустила- ся, зате Іванишин украв йому зол. годинник із ланцюжком вартости 1000 зол. Потім утік до крамниці „Салямандра" нібито купувати чере- вики. Тут Іванишина арештували, та годинника при ньому не найшли. — У Стрийському Парку найшли двоє підкинених немовлят. Ствердили, що то діти Катерини Сумари (Барська 20). — При вул. Мохнацького 20. хотіла покінчити з життям сторожиха Йос. Собків, тому заткала напалену піч. Зачаджену забрали до шпиталю. — Нічю на неділю злодії обікрали хату Сал. Авфріхтіґа при вул. Личаківській 19. Шкоди є на 2.000 зол. — При вул. Травґута 22. вкрали Ів. Мазуркевичеві з ґаражу мотоцикль вартости 1.800 зол.

— **Вломників до перемиської „Віри"**, де вкра- ли поверх 10.000 зол., вже зловили. Є це львів- ські злодії, яким помагала навіть одна жінка Влому доконали в порозумінні з перемиськими спільниками, які поінформували їх про вигляди на перемиському тепені.

— **Таємний злочин.** На полі біля Надвірної знайшли в конюшині тіло молодої жінки, на- критої військовим плащом, а оподалік сокиру. Доходження викрили, що це 21-літна Марія Вітковська. Хто її вбив, покищо не знати.

— **З Польщі.** В одній варшавській ґімназії застрілився ученик VIII. кл. Юрій Вальденберґ, син лікаря, недопущений до устної матури. — В Познані арештовано міського радного Равша за похвалу вбивства мін. Перацького. — В Ло- дзі страйкує 4.000 робітників, занятих у шов- ківництві. — Випущено нові стемплеві значки вартости 20, 10 зол., 25, 20 і 10 сот.

— **Дивна пригода.** На Зелені Свята у Вишнівці на Кремянеччині вийшов зрана до міста 10-ти- річний син місцевого православного священика Федь Данилевич і довго не вертався додому. За- непокоєні батьки стали його шукати і всіх роз- питувати, але ніхто нічого не міг сказати. На- решті пізно увечорі вернувся додому перестра- шений хлопець в забрудженій одежі і після дов- гих допитів оповів, що зрана він вийшов до мі- ста, де його зустріло двох жидів. Один мав руду бороду, а другий був без ноги, на кулях. Вони його завели до пивниці, замкнули там і залиши- ли на самоті. Довго він там плакав, але ніхто до нього не приходив. Нарешті він рішив сам шу- кати рятунку. Запримітивши у пивниці віконце

з кратами, він їх порозсував і в той спосіб виліз на волю і повернув додому. Як там було в дійсности, годі сказати. Досить, що місце здогадного увязнення малого Федя знаходиться посеред міста під канцелярією адвоката, напроти громадського уряду, в досить людному місці, де прохожі безумовно могли б чути крики увязненого. Цей дрібний на перший погляд випадок причинився до антижидівської агітації, яка обвинує вишневецьких жидів в намірі використати малого Данилевича в ритуальних цілей. По деяких селах агітатори, показуючи фотографії того дому, де нібито в пивниці сховали хлопця, закликають до пімсти за нього. Чутка, пущена невідомо ким і невідомо в яких цілях, шириться по селах і викликає зрозумілу трівогу серед жидівського населения.

— **Ріжні вістки.** В Австрії знесено закон про несувальність суддів. — В горах Таврус упав пасажирський літак на лінії Кель-Франкфурт н. М., причому пільот і радіотелеграфіст погибли, а 5 пасажирів легко потовклося. — Большевики будують ескадру кермових бальонів, з яких найбільший буде мати містоту 18.500 куб. м.

— **Лет довкола Німеччини.** З летовища Темпельгоф під Берліном вилетіло 21. ц. м. 107 німецьких літаків до лету довкола Німеччини. Лет відбувається групами по 3—6 апаратів. Окружна траса першого найтруднішого лету вела з Берліна понад Штетен, Данціґ, Кенігсберґ, Слупс, Ґрифію до Берліна і була довга 1.496 км. Літаки перелетіли двічи над польським Поморям. Першого дня склалися дві катастрофи. Під Гогеншене коло Штетену впав один спортовий літак, причому пільот і механік погибли на місці. Другий літак упав біля Ґростихов на німецькому Поморі, причому пільот тяжко потовкся.

— **Робітничий самосуд.** Фабричні робітники одного підприємства в Бремені зробили самосуд над предсідником фабричної ради довіря, що допустився спроневірення. Робітники обводили його вулицями, змушували бити в барабан і викликувати: „Я ошуканець і зрадник робітників!“

— **Вистава Зенона Кононовича** образів із Зулова отворена ще тільки три дні від год. 9 до 18 в міському музею артистичного промислу в салях Т-ва прихильників мистецтва при вул. Дідушицьких у Львові. Опісля буде перенесена до Кракова.

Дописи.

БЕРЕЖАНЩИНА.

Збірка на „Р. Ш“. Дня 10. 6. ц. р. відбулася в місті вулична збірка на ціли „Рідної Школи“, дозволена повітовим старостом у Бережанах. Одначе не зважаючи на дозвіл, агенти тайної поліції відбирали пушки з грішми й заборонили збірку. Аж на інтервенцію адв. д-ра Бемка вони залишили збірщиків у спокою і не робили вже ніяких перешкод.

Одна заборона. Філія Т-ва „Просвіта“, Союз Українок і Філія „Сільського Господаря“ в Бережанах звернулися до старости в Бережанах з проханням дозволити їм перевести в місті й повіті збірку на погорільців з Денисова. У відповідь на своє письмо дістали таке рішення повітового старости: „Starosta powiatowy w Brzeżanach. N. B. 32. Data 5. VI. 1934. Na zasadzie art. 2. ust. z dnia 16. III. 33. o zbiórkach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 22. poz. 162) nie uwzględniam prośby z dnia 2. XI. b. r. o udzielenie zezwolenia na przeprowadzenie kwesty na terenie powiatu brzeżańskiego z powodu nadmiernego obciążenia tutejszego społeczeństwa licznemi kwestami na cele społeczne. Od tej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wojew. Tarnopol za mojem pośrednictwem w ciągu dni 14. od dnia doręczenia. Wojciechowski.“ А в тому самому часі староство звернулося до громадських урядів із зазивом збирати жертви на фестин „комітету будови домув людових“ у Бережанах. Капиа.

ОСТРІВ.

Місія в Острові. В Острові стрілецького деканату відбулася 8-денна духовна місія від 12.—20. травня ц. р. заходом місцевого пароха о. Петра Курчаби, під проводом Василіян: о. Маріяна Повха й о. Евгена Нищого. В день приїзду оо. місіонарів, у суботу вполудне, виїхала їм на стрічу на стацію бандерія з Острова і з Руди на 50 конях. При першій тріюмфальній брамі привитав оо. місіонарів начальник громади, при другій брамі провізор від братства, а перед церквою місцевий парох о. Петро Курчаба, побажавши їм найкращих успіхів у місійній праці. По молебні, покропленні свяченою водою всіх присутніх і заповідженні порядку богослужень нарід розійшовся домів, щоб вечером зійтися знову до церкви, бо з вечірнею мали розпочатися місійні науки. І понеслося Боже Слово з уст оо. місіонарів могутньою силою між народ. Проповіди обох оо. місіонарів, виголошувані на переміну чотири рази денно, були глибоко релігійні й обдумані, тому стягали нарід до церкви незвичайно численно. Крім наук для всіх були окремі науки спеціяльно для дітей, в яких підготовлено шкільну молодь до св. сповіди. Місія увінчалася гарними успіхами, бо понад 1.500 душ приступило до св. Причастія. Кульмінаційною точкою був похід з місійним хрестом, у якому взяло участь поверх 10.000 людей з процесіями із 12 парохій. На згадку заслуговує ще й те, що навіть пароxи з сусідного деканату враз із процесіями і парохіянами взяли громадну участь у тому святі. Цілий похід вісімкою довгий був на один кільометер і тревав від год. 12-ої до год. пів до шіснацятої. Місія закінчилася закопанням місійного хреста, під котрим провідник місії о. Маріян Повх виголосив останню науку, в якій візвав вірних, щоби пильно зберігали засіяне в їх серцях Боже Слово, котре при Божім благословенні принесе обильні плоди. О. радн. Курчаба, подякувавши оо. місіонарям за їх ревну і повну пожертвування апостольську працю над духовим обновленням його парохії, щиро попрощав їх та побажав щасливої дороги. По зворушливій промові під хрестом нарід у піднесенім настрою, серед сліз, з милими споминами з місії розійшовся домів. С. К.

СПОРТ.

ЧОРНІ — УКРАЇНА 1:0 (1:0).

Україна: Бутель; Скрегота, Воробець; Гладисецький, Кішила, Якимів; Лапчук, Магоцький, Мікльош, Юськевич, Цимбала. Від початку беруть Чорні ініціятиву в свої руки. Поміч їх і оборона спомагають напад добрими мячами, але оборона України все на своїому місці. Чорно-червоні доходять у цій частині рідко до голосу, бо поміч за виїмком Якимова не може дати собі ради з нападом противника, а напад одержаний мяч, зараз тратить, головно слабо грає ліва сторона Цимбала-Юськевич, також Магоцький від довшого часу в слабій формі. В 21 хв. гарний біг Лапчука, гострий стріл понад ворота. В 26 хв. Бутель гарно боронить стріл лівого лучника. Наступає серія акцій нападу противника, яким брак цільного стрілу. В 34 хв. стріляє правий лучник для Чорних одиноку і заразом рішаючу ворота. Павза 1:0 для Чорних. По зміні піль спочатку перевагу має противник і завдає обороні України багато праці. Від 20 хв. чорно-червоні ініціюють небезпечні випади, гра прибирає на темпі. Напад одначе не може виробити собі позиції до стрілу й вислід остає без зміни. В Україні слід вирізнити обох оборонців, з помочі подобався лише Якимів, в нападі Мікльош. Чорні мають безконкуренційну оборону, добру поміч, напад у полі добрий, під воротами часто заводить. Судіював добре п. Саварин. Видців 1.000.

ЧОРНІ II. — УКРАЇНА II. 3:2 (2:1).

В Україні II завів Микитин на воротах. Ворота добули Яцкевич і Сиротюк. Добре грали Міськів і Сиротюк.

МИСТЕЦТВА ЛІГИ.

ВАРШАВА. Погонь — Варшавянка 2:1 (1:1).
КРАКІВ. Л. К. С. — Висла 2:0 (0:0).
КРАКІВ. Краковія — Подгуже 3:2 (2:1).
ПОЗНАНЬ. Рух — Варта 1:1 (1:1).

МИСТЕЦТВА ОКР. ЛІГИ.

РЯШІВ. Лехія — Ресовія 1:1 (1:1).
Сокіл Другий — Світезь 2:2 (1:2).
ПЕРЕМИШЛЬ. Польонія — Огнєско 2:1 (1:0).

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Проф. М. Чубатий: СУСПІЛЬНО-НАЦІОНАЛЬНА РОЛЯ УНП В ЖИТТІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. Бібліотека Українського Катол. Союзу ч. 1. Накладом Вид. Кооперативи „Мета“. Львів, 1934, стор. 50.

Леонід Бачинський: ДОБРЕ ПОВЕДЕННЯ. 3-те видання. Перемишль 1934. Стор. 128. 8°.

Уляна Кравченко: ЗАМІСТЬ АВТОБІОГРАФІЇ. Коломия, 1934. Стор. 152. 16°.

Софія Будзиновська: НІМИЙ МЕРТВИЙ СВІДОК. Оповідання. Львів. 1934. Вид. Т-ва „Просвіта“. Ст. 48. 8°.

Осип Назарук: ЖІНОЧА СПРАВА. З приводу першого українського жіночого конгресу. Львів, 1934. Стор. 32. 16°.

Осип Назарук: НАЦІОНАЛІЗМ ДОНЦОВА Й ІНШІ МИШУГІЗМИ. Львів, 1934. Стор. 54. 16°.

Осип Назарук: ЖІНКА І СУСПІЛЬНІСТЬ. Львів, 1934. Стор. 48. 16°.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілевича, Станиславів:

25. VI. Мазепа, Б. Лепкого.
26. VI. Корнвільські дзвони.

Білети в ціні від 0·50—3· зол. вже продає Український Базар.

Зі Станиславова іде театр до Надвірної і Ворохти.

Великий Міський Театр

Понеділок, 25. VI. год. 7·30 веч. „Мандрівка по Варшаві“.

Театр Ріжнородностей.

Понеділок, 25. VI. год. 7·30 веч. „Міряи Ефрос“.

Кіна.

АПОЛЬО: „Мадам Дібарі“.
АТЛЯНТИК: „Світ належить до тебе“ (Секе Сакаль).
ВАНДА: „Хоробрий вояк Швейк“.
КАСІНО: „Пятьох джентельменів“.
КОЛІСЕИ: Нечинне.
КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Баль бідних діжечок“ (із Містенгет), Барту в Польщі.
МАРУСЕНЬКА: „Симфонія життя“, ревія „Все для львовянок“.
МІРАЖ: „Година з тобою“, „Голгофта чесної жінки“.
МУЗА: „Надувальський та С-ка“.
ПАЛЯС: „Подружий контракт“ (Гльорія Свансон).
ПАСАЖ: „Червоний віз“.
ПАН: „Велика грішниця“, „Сни джунглів“.
СВІТ: „Шибеник з Еспанії“.
СТИЛЕВЕ: „Перше ковбоєве кохання“ та ревія.
ХИМЕРА: „Великий ярмарок кохання“.
УТІХА: „Облава“ та ревія.

Закордонне радіо.

Понеділок, 25. червня 1934.

Відень (506,8) 17·40 Спів, 22·40 Легка віденська музика, **Братислава** (298,8) 12·30 Концерт, 19·25 Спів, **Атльона** (531) 19·45, 20·15, Спів, **Білгород** (439,8) 16·30 Спів, **Рига** (514,6) 19·30 Святоіванські пісні, 20·25 „Фавст“ оп. Ґуноа, **Берлін** (356,7) 14·15 Вок.-інстр. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·30 Пісні, **Ляйпціг** (382,2) 16·00 Концерт, **Штутгарт** (522,6) 10·00, 15·30 Пісні, **Ославо** (1181) 20·00 „Тоска“ оп. Пучінія, **Будапешт** (549,5) 20·40 Спів, **Міляно** (368,6) 11·30 Камер. музика, 22·00 Камер. концерт, **Рим** (420,8) 12·30 Квінтет, 17·00 Вок. інстр. концерт.

Вівторок, 26. червня 1934.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 15·40 Пісоньки для дітей, 17·40, 19·15 Арії та пісні, **Братислава** (298,8) 22·15 Чеські романси, **Прага** (470,2) 21·00 Концерт комп. Кубедіка, **Париж** (1649) 22·00 Вок. концерт, **Білгород** (439,8) 12·05 Популярні мельодії, **Рига** (514,6) 18·10 Лотиські пісоньки, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·20 Скрипковий ресітал, **Кельн** (455,9) 16·00, 20·15 Вок. інстр. концерт, **Мінхен** (405,4) 14·20 Солісти, 19·00 Оп. музика, спів, **Будапешт** (549,5) 13·30 Концерт, 17·00 Пісоньки, 18·00 Циг. музика, **Міляно** (368,6) 13·10 Легка музика, 20·45 „Сіньоріна джез“ оп. Папантія, **Рим** (420,8) 17·15 Концерт квінтету.

Львівське радіо.

Понеділок, 25. червня 1934.

6·30—7·25 Раніша авдиція, 12·10 Концерт джезу, 13·05 16·00, 19·15 Репортаж: „Нафта“, 13·40 Концерт із гр. пл., 14·00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·15 Легка музика, 17·00 Для дітей: „Про папір, фарбу та крейду“, 17·30 Фортепяновий ресітал, 18·00 Для жінок „Любий непорядок“, 18·15 Скрипка, 18·45 Балачка Брунона Вінавера, 18·55 Сільська рерун, 19·00 Всячина, 19·40 Пісоньки з гр. пл., 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 „Крізовий снобізм і антиснобізм“, 20·12 Легка музика, 21·02 „Польща та сучасний світ“ (Видавництва для молоді), 21·12 Концерт легкої музики, пісоньки, 22·00 Над чим працює Академія літератури, 22·15 Спів, 22·35 Танкова музика.

Вівторок, 26. червня 1934.

6·30—7·25 Раніша авдиція, 12·10 Популярна музика з гр. пл. 13·05 Для молодших дітей: „Соловейко та повійка“ (з італійського), Пісоньки, 13·30 Хоральні фрагменти з опер (гр. пл.), 13·55 З ринкуенрації, 14·00 Збіжева біржа, театральний репертуар, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Концерт гітаристів, 17·15 Камер. тріо, 17·45 Музика з гр. пл., 18·00 Перестороги для тих, що будують дім для себе, 18·15 Співочий ресітал у супр. форт., 19·00 Залізничий бюлетен, 19·05 Всячина, 19·15 Легка музика, 19·50 19·55 Спортові вістки, 20·00 Вибрані думки, 20·02 „Про літературне суперництво“, 10·12 Трансм. з Варшави: „Баль у Савої“ оп. Абрагама; в перерві: Веч. денник, Поезії про море, 22·30 „Альберт В. на тлі середньовічної культури“, 22·45 Популярна музика з гр. плит.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10